

Ομιλία του βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ Θοδωρή Δρίτσα, Α΄ Πειραιά και Νησιών και Μέλους της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής που διενεργεί προκαταρκτική εξέταση κατά του πρώην Υπουργού κ. Γεωργίου Παπακωνσταντίνου, σχετικά με την υπόθεση της «λίστας Λαγκάρντ» κατά την διάρκεια της διεξαχθείσας στις 6/6/2013 συζήτησης στην Ολομέλεια της Βουλής. «Θεωρώ αναγκαίο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να θυμίσω –ειδικά καλώ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Βορίδη να το θυμηθεί- ότι η ελληνική κοινωνία συνταράχθηκε από την υπόθεση της Λίστας «Λαγκάρντ» όχι όταν ή όχι μόνο ή όχι τότε όταν έγινε γνωστό ότι υπήρχαν βάσιμες υποψίες ότι υπήρξε παρέμβαση και αλλοίωση και ενέχεται και ελέγχεται ο κ. Παπακωνσταντίνου για αυτό με την απάλειψη των τριών ονομάτων των συγγενών του πρώην Υπουργού, αλλά συνταράχθηκε όταν έμεινε εμβρόντητη μπροστά στα οδυνηρά βιώματα που είχε των τελευταίων ετών που επί σειρά ετών –δύο, δυόμισι ετών- υπεύθυνοι Υπουργοί, υπεύθυνοι Πρωθυπουργοί, αρμόδιοι επί των οικονομικών Υπουργοί και όχι μόνο ο κ. Παπακωνσταντίνου, αρμόδιοι ανώτατοι και διορισμένοι κρατικοί λειτουργοί στο ΣΔΟΕ και σε άλλες υπηρεσίες είχαν τη δυνατότητα εκείνοι, όχι η διοικητική μηχανή, εκείνοι στα χέρια τους με ειδικές διαδικασίες, που εκείνοι είχαν τον έλεγχο τους, να επιχειρήσουν έστω και να διεκδικήσουν τη δυνατότητα εισπραξης πόρων, αύξησης των πόρων και των εσόδων του κράτους, για να αμβλυθεί η οδύνη της συντριπτικής πλειοψηφίας των Ελλήνων πολιτών, εργαζομένων, επισφαλώς εργαζομένων, ανέργων, φτωχών, αγροτών, μικροεπαγγελματιών, όλων αυτών. Εκεί συνταράχθηκε η ελληνική κοινωνία και το αίτημα της δικαίωσης της ελληνικής κοινωνίας δεν προέκυψε ως ποινικό αίτημα, ως αίτημα ποινικής δικαίωσης, αλλά ως αίτημα δικαιοσύνης και έτσι το έθεσε πολύ σωστά και ο κ. Κοντονής και η κ. Κωνσταντοπούλου και ειδικά –με ειδική αναφορά- ο κ. Κουρουμπλής. Έτσι άρχισε η ελληνική κοινωνία και η Βουλή των Ελλήνων να συζητά για την υπόθεση της Λίστας «Λαγκάρντ». Τώρα κάποιοι –και όχι τώρα, ήδη στη διαδρομή- έχουν αρχίσει να αναδεικνύουν την αδυναμία της δημόσιας διοίκησης, «με τέτοιο ΣΔΟΕ πώς μπορούσε η Λίστα «Λαγκάρντ»...». Λέτε;

Κεντρική πολιτική διαχείριση υπήρξε στην υπόθεση και απουσία συνεπούς πολιτικής διαχείρισης επ' ωφελεία του ελληνικού λαού. Αυτός είναι ο πυρήνας της υπόθεσης της λίστας Λαγκάρντ. Γι' αυτό και είναι κορυφαία και δεν μπορεί ούτε με τις 54 χιλιάδες να αντιπαρατεθεί ούτε με το ένα ούτε με το άλλο. Όχι γιατί θα μετρήσουμε τι ποσά είναι στο

ένα ή στο άλλο ή ποια πρόσωπα, αλλά γιατί ακριβώς αυτή ήταν μία κεντρική λειτουργία και διαχείριση από το σκληρό πυρήνα του κυβερνητικού μηχανισμού. Κανείς δεν μπορεί να βγει έξω από αυτόν.

Όσον αφορά το εάν έφτασε στη διαδρομή της υπόθεσης να έχει η Βουλή των Ελλήνων και οι πτέρυγές της διαφωνία για το εάν στοιχειοθετείται το τάδε αδίκημα ή το άλλο, να δούμε και εάν υπήρχε μεγάλη αντικειμενικότητα στο θέμα αυτό. Τώρα δεν θα τσακωθούμε για το ποιος το είπε πρώτος, αλλά ισχύει ότι πράγματι τον κ. Παπακωνσταντίνου, αλλά και τον κ. Βενιζέλο, όχι ως Αρχηγό του ΠΑΣΟΚ, όχι ως πολιτικό μας αντίπαλο, αλλά ως Υπουργό Οικονομικών, που είχε την ευθύνη και τη δυνατότητα διαχείρισης αυτού του πρόσθετου οικονομικού πόρου επ' ωφελεία του ελληνικού λαού, αυτούς ελέγχουμε. Από αυτήν την άποψη απορώ: Η πρόταση που καταθέσαμε οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ τον Ιανουάριο του 2013, που κατέληγε στις προτάσεις της διευρυμένης παραπομπής και του κ.

Παπακωνσταντίνου και της συγκεκριμένης παραπομπής για τον κ. Βενιζέλο, δεν ήταν στο αέρα. Εμείς δεν περιμέναμε να ανακαλύψουμε τώρα τη διακρατική συμφωνία. Διαβάζω και δεν θα το εξαντλήσω, την έχετε την πρότασή μας: «Μάλιστα όπως πιστοποιείται από την πρόσφατη νέα αποστολή του αρχείου, η παράδοση αυτή -έχουμε αναφερθεί προηγουμένως σε αυτήν τη διαδικασία με την οποία εστάλη στο ελληνικό Υπουργείο Οικονομικών η λίστα Λαγκάρντ- όχι μόνο ήταν επίσημη, αλλά έγινε και σε εκτέλεση διακρατικής συμφωνίας και ειδικότερα όπως επισημαίνεται και στο διαβιβαστικό έγγραφο των οικονομικών εισαγγελιών, της ισχύουσας διμερούς ελληνογαλλικής συμβάσεως, που αναφέρεται στην αποφυγή της διπλής φορολογίας και θεσπίζει τη διοικητική συνδρομή μεταξύ των αρμόδιων αρχών». Από αυτό και από πολλά άλλα συγκροτούμε την τελική μας πρόταση, και για το αδίκημα της απιστίας και για το αδίκημα της υπεξαγωγής εγγράφου, στηριζόμενοι σε επιχειρήματα που έρχονται τώρα η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ να μας πουν πως τώρα τα έμαθαν και ότι τώρα μπορούν να τα αξιολογήσουν και να κάνουν την πρόσθετη πρόταση, αλλά και αυτήν μόνο για την απιστία. Το καραμπινάτο προφανέστατο αδίκημα της υπεξαγωγής εγγράφου δεν υπάρχει στη σημερινή σας πρόταση.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αυτό είναι η υπεράσπιση του κ. Παπακωνσταντίνου.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τον σώζετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Είναι ένα νομικό ευφυολόγημα. Εγώ, αντιθέτως, κύριε Βορίδη, κατάλαβα ότι τα μισά επιχειρήματα από όσα εκθέσατε πριν για να εναντιωθείτε στο ΣΥΡΙΖΑ είναι πολύ βολικά επιχειρήματα υπέρ του κ. Παπακωνσταντίνου.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν τα είπαμε εμείς. Εσείς το λέτε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τα μισά από τα δικά σας επιχειρήματα για την υπεράσπιση της άποψής σας θα το δείτε στη συνέχεια ότι είναι πολύ βολικά επιχειρήματα για τον κ. Παπακωνσταντίνου. Προχωρώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υπουργός Υγείας): Ένα πείτε για να διαφωτίσετε και εμάς.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Γιατί διακόπτετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Δρίτσα, πείτε αυτό που έχετε να πείτε. Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ο κ. Βορίδης παρουσίασε την κατηγορία για την απιστία χωρίς να προκύψει ο δόλος. Δεν έκανε καμία, μα καμία αναφορά στο πώς το εννοεί από αυτήν την άποψη. Εάν μείνει μόνο η απάλειψη των ονομάτων των συγγενών... Αντιλαμβάνεστε, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό αφήνει πολύ μεγάλα περιθώρια στην υπερασπιστική γραμμή του κ. Παπακωνσταντίνου, αλλά δεν είναι αυτή τη στιγμή ο χώρος και η ώρα για να μιλήσουμε για τέτοιες εξειδικευμένες προσεγγίσεις.

Έχουμε, λοιπόν, στη διαδικασία της λειτουργίας της Επιτροπής, μία προσέγγιση που λέει «να» αναγκαστικά γιατί δεν είναι πια οι παλιοί καιροί. Γιατί έχουμε ζήσει και άλλες εξεταστικές επιτροπές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι περίφημες πλειοψηφίες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ εναλλάξ πώς επέβαλαν την «περίφημη» συγκάλυψη χωρίς δυνατότητα πραγματικά να πηγαίνει παραπέρα καμία διερεύνηση και πώς το μεθόδευσαν, αλλά η ισχύς αυτών των κομμάτων πλέον έχει αποδομηθεί και δεν έχουν τις δυνατότητες που είχαν παλαιότερα και φυσικά έχετε ρωγμές στη νέα σας αυτή επιδίωξη. Διότι η συγκάλυψη δεν είναι το να αποκρύψεις ένα έγγραφο, αλλά είναι να διαχειριστείς μία υπόθεση τεμαχίζοντάς την, έτσι ώστε να περιορίσεις τις συνέπειες της αποκάλυψης του εγκλήματος και της γενίκευσης του εγκλήματος εκεί που πραγματικά αυτό διαχέεται. Δεν μπορεί σε μία τέτοιου είδους κορυφαία υπόθεση διαχείρισης δημοσίου χρήματος να μιλάμε για έναν υπουργό «μπαγάσα» που στα κρυφά έβαλε στην τσέπη του κάτι. Δεν πρόκειται περί αυτού. Πρόκειται για ένα ολόκληρο σύστημα που κάνει μεροληπτικές επιλογές και με σκληρά ταξικά χαρακτηριστικά. Περί αυτού πρόκειται. Η απουσία ελέγχου και προώθησης του ελέγχου για την υπόθεση της λίστας Λαγκάρντ δεν ήταν μονοπρόσωπη, όπως απέδειξε η διαδικασία στην Επιτροπή μας, συμπεριελάμβανε πάρα πολλούς ανθρώπους, όχι μόνο τους Υπουργούς, αλλά γενικούς γραμματείς, διπλωμάτες. Όλοι πρόθυμοι! Γιατί να είναι πρόθυμοι όλοι αυτοί; Είναι φίλοι του κ. Παπακωνσταντίνου; Είναι φίλοι του κ. Βενιζέλου;

Πρόκειται για μία συμφωνία κάτω από το τραπέζι προσωπική; Ένα ολόκληρο σύστημα λειτουργεί με ταξική μεροληψία. Αυτό είναι το στοιχείο της συγκάλυψης: ότι εκεί δεν αγγίζουμε, εκεί δεν προχωράμε, εκεί βρίσκουμε πολλούς διοικητικούς, νομικούς και άλλους τρόπους να εμποδίσουμε την περαιτέρω έρευνα. Αυτό είναι καθημερινό, το ζούμε, το ζήσαμε και το ζούμε και μέσα στην Επιτροπή στιγμή προς στιγμή. Θέατρο Σκιών. «Δεν ξέρω», «δεν γνωρίζω». Τα πιο κεντρικά πρόσωπα της κορυφής της ελληνικής διοίκησης. Σήμερα ήρθαν ο κ. Βαρβιτσιώτης και ο κ. Γεωργιάδης να ζητήσουν το κεφάλι του κ. Πλασκοβίτη. Τι λέτε! Τώρα το ανακαλύψετε ότι επί τέσσερις μήνες παρακολουθήσαμε μία «ομερτά» μέσα στην Επιτροπή όλων αυτών των παραγόντων; Τους είχε στο χέρι ο κ. Παπακωνσταντίνου προσωπικά; Γιατί; Τους είχε στο χέρι ο Βενιζέλος προσωπικά; Είναι όλο αυτό το πλαίσιο, που αλληλοτροφοδοτείται, αλληλοενισχύεται και αποτελεί λιθαράκι του όλου οικοδομήματος. Σε αυτές τις συνθήκες έδρασε ο κ. Παπακωνσταντίνου. Με αυτόν

τον τρόπο ο κ. Βενιζέλος πήρε το στικάκι και το έβαλε στο κιβωτιάκι του και δεν υπήρχε κανένας λόγος να απολογηθεί, γιατί το Υπουργείο είναι ιδιοκτησία, το κράτος είναι ιδιοκτησία! Είμαστε ανεξέλεγκτοι. Δεν έχουμε να δώσουμε λόγο πουθενά. Εδώ αναδεικνύονται τα τεράστια ζητήματα του κοινωνικού και του δημοκρατικού ελέγχου για την εξυγίανση του δημοσίου βίου.

Και αν έχει ένα νόημα αυτή η αντιφατική λειτουργία του άρθρου 86 του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής για τον έλεγχο των ευθυνών της ποινικής ευθύνης των Υπουργών, είναι τουλάχιστον αυτή, ότι δεν μπορεί να υπάρχει ποινική ευθύνη Υπουργών χωρίς πολιτική ευθύνη, χωρίς γενικότερη διάσταση, όταν τίθενται τέτοια ζητήματα εξυγίανσης του δημοσίου βίου.

Η συγκαλυπτική τακτική που έχετε επιλέξει και όχι για πρώτη φορά –αυτή τη φορά μάλιστα με λιγότερη επιτυχία, παλιότερα με περισσότερη επιτυχία, Τσοχατζόπουλοι και δεν συμμαζεύεται- είναι η τακτική του αποδιοπομπαίου τράγου. Μα, η τακτική αυτή ακριβώς δεν μπορεί να οδηγήσει στην εξυγίανση του δημοσίου βίου. Ξεμπερδεύουμε με τον έναν, με τον άλλον και μένει αλώβητο το υπόλοιπο σύστημα.

Κυρία Πρόεδρε, τελειώνω. Δεν συμμετέχουν μόνο τα κόμματα, συμμετέχουν και πολλοί άλλοι. Θα σας πω κάτι και θα τελειώσω με αυτό. Έρχεται το Μάρτιο ένα από τα κορυφαία στελέχη του ΣΔΟΕ, καταθέτει και από την κατάθεσή του διαπιστώνουμε –ελέγχοντας εμείς κατά πόσο το ΣΔΟΕ προχωρά και έχει καλέσει τα ελεγχόμενα πρόσωπα που περιλαμβάνονται στη λίστα Λαγκάρντ- ότι έχει καθυστερήσει μήνες και δεν έχουν καν κληθεί τα πρόσωπα. Ανακοινώνει ότι εκείνες τις μέρες είχαν αρχίσει να στέλνονται οι προσκλήσεις, εννοώντας το Μάρτιο. Ζήτησε η Επιτροπή να έλθουν και να κατατεθούν στα Πρακτικά της αυτές οι κλήσεις προς αυτά τα πρόσωπα.

Ήλθε λοιπόν το ανώτατο στέλεχος του ΣΔΟΕ ξανά και μας είπε ότι έχουν αρχίσει να αποστέλλονται επιλεκτικά οι πρώτες σαράντα εννέα κλήσεις, με βάση το ύψος του ποσού που αναφέρεται ως καταθέσεις του κάθε προσώπου στη λίστα και είναι αυτά. Μας κατέθεσε λοιπόν ένα πακετάκι σαράντα εννέα τέτοιων κλήσεων. Αυτό έγινε περασμένες οκτώμισι το βράδυ, σχεδόν εννέα. Την άλλη μέρα το πρωί –κυκλοφορούν δηλαδή νύκτα, στις δύο με τρεις τη νύκτα- ΤΑ ΝΕΑ κυκλοφόρησαν με πρωτοσέλιδη αναφορά.....στο γεγονός, αλλά όχι μόνο. Κυκλοφόρησαν με νομικά σχόλια εκτεταμένα, κείμενο έτοιμο, γνωμοδότηση νομική, ότι προβληματίζουν τους νομικούς οι αναφορές στα κλεμμένα στοιχεία από την HSBC της Γενεύης και ότι στις κλήσεις που αποστέλλει η υπηρεσία γίνεται επίκληση των στοιχείων παρ' ότι είναι προϊόντα υποκλοπής. Αναλυτικά προτρέπει στην πραγματικότητα τους κλητευθέντες να μην παρουσιαστούν, διότι δεν έχουν καμία υποχρέωση και έχουν όλες τις δυνατότητες να αποφύγουν τον έλεγχο. Είναι η ίδια επιχειρηματολογία του προϊόντος υποκλοπής και των μυστικών υπηρεσιών που προέβαλαν συνέχεια ο κ. Βενιζέλος και ο κ. Διώτης. Όταν τον ρωτήσαμε τον κ. Βενιζέλο στην Επιτροπή, μας το επιβεβαίωσε, όχι με το ίδιο σθένος πλέον, αλλά μας είπε στο τέλος «θα

δείτε πόσο μπερδεμένη είναι αυτή η ιστορία και τελικά θα με δικαιώσει η ιστορία». Το καταθέτω στα Πρακτικά. Δεν είναι το μόνο. Όταν μετά από λίγο καιρό φάνηκε ότι το ΣΔΟΕ δεν έχει προχωρήσει όπως έπρεπε τους ελέγχους, δημιουργήθηκε μια ταραχή και επενέβη ο κ. Μαρκογιαννάκης και ζήτησε εξηγήσεις, γιατί μας είχαν πει ότι θα μας δώσουν νωρίτερα τα αποτελέσματα. Τότε, όταν αποκαλύφθηκε ότι οι τράπεζες δεν έδιναν τα στοιχεία ή έδιναν παραπλανητικά ή ελλιπή, δύο μεγάλες εφημερίδες, η ΗΜΕΡΗΣΙΑ και το ΕΘΝΟΣ κυκλοφόρησαν με πρωτοσέλιδα ότι από την επομένη λειτουργεί έτοιμο ηλεκτρονικό σύστημα με ευθεία γραμμή ΣΔΟΕ-Τράπεζες και θα ελέγχονται τα πάντα αυτομάτως. Όταν ήλθαν οι αρμόδιοι ανώτατοι υπάλληλοι του ΣΔΟΕ και τους ρωτήσαμε, μας είπαν ότι αυτό δεν υπάρχει. Παίζονται παιχνίδια πέραν των πολιτικών κομμάτων μόνο ή των πολιτικών προσώπων.

Είναι ένα ολόκληρο κύκλωμα που θέλει να συγκαλύψει την υπόθεση Λαγκάρντ και απέναντι σε αυτά ο ΣΥΡΙΖΑ θα επιμείνει μέχρι τέλους.»

Ομιλία του βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ Θοδωρή Δρίτσα, Α' Πειραιά και Νησιών και Μέλους της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής που διενεργεί προκαταρκτική εξέταση κατά του πρώην Υπουργού κ. Γεωργίου Παπακωνσταντίνου, σχετικά με την υπόθεση της «λίστας Λαγκάρντ» κατά την διάρκεια της διεξαχθείσας στις 6/6/2013 συζήτησης στην Ολομέλεια της Βουλής.

«Θεωρώ αναγκαίο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να θυμίσω –ειδικά καλώ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Βορίδη να το θυμηθεί- ότι η ελληνική κοινωνία συνταράχθηκε από την υπόθεση της Λίστας «Λαγκάρντ» όχι όταν ή όχι μόνο ή όχι τότε όταν έγινε γνωστό ότι υπήρχαν βάσιμες υποψίες ότι υπήρξε παρέμβαση και αλλοίωση και ενέχεται και ελέγχεται ο κ. Παπακωνσταντίνου για αυτό με την απάλειψη των τριών ονομάτων των συγγενών του πρώην Υπουργού, αλλά συνταράχθηκε όταν έμεινε εμβρόντητη μπροστά στα οδυνηρά βιώματα που είχε των τελευταίων ετών που επί σειρά ετών –δύο, δύομισι ετών- υπεύθυνοι Υπουργοί, υπεύθυνοι Πρωθυπουργοί, αρμόδιοι επί των οικονομικών Υπουργοί και όχι μόνο ο κ. Παπακωνσταντίνου, αρμόδιοι ανώτατοι και διορισμένοι κρατικοί λειτουργοί στο ΣΔΟΕ και σε άλλες υπηρεσίες είχαν τη δυνατότητα εκείνοι, όχι η διοικητική μηχανή, εκείνοι στα χέρια τους με ειδικές διαδικασίες, που εκείνοι είχαν τον έλεγχό τους, να επιχειρήσουν έστω και να διεκδικήσουν τη δυνατότητα εισπραξης πόρων, αύξησης των πόρων και των εσόδων του κράτους, για να αμβλυνθεί η οδύνη της συντριπτικής πλειοψηφίας των Ελλήνων πολιτών, εργαζομένων, επισφαλώς εργαζομένων, ανέργων, φτωχών, αγροτών, μικροεπαγγελματιών, όλων αυτών.

Εκεί συνταράχθηκε η ελληνική κοινωνία και το αίτημα της δικαίωσης της ελληνικής κοινωνίας δεν προέκυψε ως ποινικό αίτημα, ως αίτημα ποινικής δικαίωσης, αλλά ως αίτημα δικαιοσύνης και έτσι το έθεσε πολύ σωστά και ο κ. Κοντονής και η κ. Κωνσταντοπούλου και ειδικά –με ειδική αναφορά- ο κ. Κουρουμπλής. Έτσι άρχισε η ελληνική κοινωνία και η Βουλή των Ελλήνων να συζητά για την υπόθεση της Λίστας «Λαγκάρντ». Τώρα κάποιοι –και όχι τώρα, ήδη στη διαδρομή- έχουν αρχίσει να αναδεικνύουν την αδυναμία της δημόσιας διοίκησης, «με τέτοιο ΣΔΟΕ πώς μπορούσε η λίστα «Λαγκάρντ»...». Λέτε;

Κεντρική πολιτική διαχείριση υπήρξε στην υπόθεση και απουσία συνεπούς πολιτικής διαχείρισης επ' ωφελεία του ελληνικού λαού. Αυτός είναι ο πυρήνας της υπόθεσης της λίστας Λαγκάρντ. Γι' αυτό και είναι κορυφαία και δεν μπορεί ούτε με τις 54 χιλιάδες να αντιπαρατεθεί ούτε με το ένα ούτε με το άλλο. Όχι γιατί θα μετρήσουμε τι ποσά είναι στο ένα ή στο άλλο ή ποια πρόσωπα, αλλά γιατί ακριβώς αυτή ήταν μία κεντρική λειτουργία και διαχείριση από το σκληρό πυρήνα του κυβερνητικού μηχανισμού. Κανείς δεν μπορεί να βγει έξω από αυτόν.

Όσον αφορά το εάν έφτασε στη διαδρομή της υπόθεσης να έχει η Βουλή των Ελλήνων και οι πτέρυγές της διαφωνία για το εάν στοιχειοθετείται το τάδε αδίκημα ή το άλλο, να δούμε και εάν υπήρχε μεγάλη αντικειμενικότητα στο θέμα αυτό. Τώρα δεν θα τσακωθούμε για το ποιος το είπε πρώτος, αλλά ισχύει ότι πράγματι τον κ. Παπακωνσταντίνου, αλλά και τον κ. Βενιζέλο, όχι ως Αρχηγό του ΠΑΣΟΚ, όχι ως πολιτικό μας αντίπαλο, αλλά ως Υπουργό Οικονομικών, που είχε την ευθύνη και τη δυνατότητα διαχείρισης αυτού του πρόσθετου οικονομικού πόρου επ' ωφελεία του ελληνικού λαού, αυτούς ελέγχουμε.

Από αυτήν την άποψη απορώ: Η πρόταση που καταθέσαμε οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ τον Ιανουάριο του 2013, που κατέληγε στις προτάσεις της διευρυμένης παραπομπής και του κ. Παπακωνσταντίνου και της συγκεκριμένης παραπομπής για τον κ. Βενιζέλο, δεν ήταν στο αέρα. Εμείς δεν περιμέναμε να ανακαλύψουμε τώρα τη διακρατική συμφωνία. Διαβάζω και δεν θα το εξαντλήσω, την έχετε την πρότασή μας: «Μάλιστα όπως πιστοποιείται από την πρόσφατη νέα αποστολή του αρχείου, η παράδοση αυτή -έχουμε αναφερθεί προηγουμένως σε αυτήν τη διαδικασία με την οποία εστάλη στο ελληνικό Υπουργείο Οικονομικών η λίστα Λαγκάρντ- όχι μόνο ήταν επίσημη, αλλά έγινε και σε εκτέλεση διακρατικής συμφωνίας και ειδικότερα όπως επισημαίνεται και στο διαβιβαστικό έγγραφο των οικονομικών εισαγγελιών, της ισχύουσας διμερούς ελληνογαλλικής συμβάσεως, που αναφέρεται στην αποφυγή της διπλής φορολογίας και θεσπίζει τη διοικητική συνδρομή μεταξύ των αρμόδιων αρχών».

Από αυτό και από πολλά άλλα συγκροτούμε την τελική μας πρόταση, και για το αδίκημα της απιστίας και για το αδίκημα της υπεξαγωγής εγγράφου, στηριζόμενοι σε επιχειρήματα που έρχονται τώρα η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ να μας πουν πως τώρα τα έμαθαν και ότι τώρα μπορούν να τα αξιολογήσουν και να κάνουν την πρόσθετη πρόταση, αλλά και αυτήν μόνο για την απιστία. Το καραμπινάτο προφανέστατο αδίκημα της υπεξαγωγής εγγράφου δεν υπάρχει στη σημερινή σας πρόταση.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αυτό είναι η υπεράσπιση του κ. Παπακωνσταντίνου.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τον σώζετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Είναι ένα νομικό ευφυολόγημα. Εγώ, αντιθέτως, κύριε Βορίδη, κατάλαβα ότι τα μισά επιχειρήματα από όσα εκθέσατε πριν για να εναντιωθείτε στο ΣΥΡΙΖΑ είναι πολύ βολικά επιχειρήματα υπέρ του κ. Παπακωνσταντίνου.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν τα είπαμε εμείς. Εσείς το λέτε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τα μισά από τα δικά σας επιχειρήματα για την υπεράσπιση της άποψή σας θα το δείτε στη συνέχεια ότι είναι πολύ βολικά επιχειρήματα για τον κ. Παπακωνσταντίνου. Προχωρώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υπουργός Υγείας): Ένα πείτε για να διαφωτίσετε και εμάς.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Γιατί διακόπτετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Δρίτσα, πείτε αυτό που έχετε να πείτε. Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ο κ. Βορίδης παρουσίασε την κατηγορία για την απιστία χωρίς να προκύψει ο δόλος. Δεν έκανε καμία, μα καμία αναφορά στο πώς το εννοεί από αυτήν την άποψη. Εάν μείνει μόνο η απάλειψη των ονομάτων των συγγενών... Αντιλαμβάνεστε, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό αφήνει πολύ μεγάλα περιθώρια στην υπερασπιστική γραμμή του κ. Παπακωνσταντίνου, αλλά δεν είναι αυτή τη στιγμή ο χώρος και η ώρα για να μιλήσουμε για τέτοιες εξειδικευμένες προσεγγίσεις.

Έχουμε, λοιπόν, στη διαδικασία της λειτουργίας της Επιτροπής, μία προσέγγιση που λέει «ναι» αναγκαστικά γιατί δεν είναι πια οι παλιοί καιροί. Γιατί έχουμε ζήσει και άλλες εξεταστικές επιτροπές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι περίφημες πλειοψηφίες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ εναλλάξ πώς επέβαλαν την «περίφημη» συγκάλυψη χωρίς δυνατότητα πραγματικά να πηγαίνει παραπέρα καμία διερεύνηση και πώς το μεθόδευσαν, αλλά η ισχύς αυτών των κομμάτων πλέον έχει αποδομηθεί και δεν έχουν τις δυνατότητες που είχαν παλαιότερα και φυσικά έχετε ρωγμές στη νέα σας αυτή επιδίωξη. Διότι η συγκάλυψη δεν είναι το να αποκρύψεις ένα έγγραφο, αλλά είναι να διαχειριστείς μία υπόθεση τεμαχίζοντάς την, έτσι ώστε να περιορίσεις τις συνέπειες της αποκάλυψης του εγκλήματος και της γενίκευσης του εγκλήματος εκεί που πραγματικά αυτό διαχέεται. Δεν μπορεί σε μία τέτοιου είδους κορυφαία υπόθεση διαχείρισης δημοσίου χρήματος να μιλάμε για έναν υπουργό «μπαγάσα» που στα κρυφά έβαλε στην τσέπη του κάτι. Δεν πρόκειται περί αυτού.

Πρόκειται για ένα ολόκληρο σύστημα που κάνει μεροληπτικές επιλογές και με σκληρά ταξικά χαρακτηριστικά. Περί αυτού πρόκειται. Η απουσία ελέγχου και προώθησης του ελέγχου για την υπόθεση της λίστας Λαγκάρντ δεν ήταν μονοπρόσωπη, όπως απέδειξε η διαδικασία στην Επιτροπή μας, συμπεριελάμβανε πάρα πολλούς ανθρώπους, όχι μόνο τους Υπουργούς, αλλά γενικούς γραμματείς, διπλωμάτες. Όλοι πρόθυμοι! Γιατί να είναι πρόθυμοι όλοι αυτοί; Είναι φίλοι του κ. Παπακωνσταντίνου; Είναι φίλοι του κ. Βενιζέλου;

Πρόκειται για μία συμφωνία κάτω από το τραπέζι προσωπική; Ένα ολόκληρο σύστημα λειτουργεί με ταξική μεροληψία. Αυτό είναι το στοιχείο της συγκάλυψης: ότι εκεί δεν αγγίζουμε, εκεί δεν προχωράμε, εκεί βρίσκουμε πολλούς διοικητικούς, νομικούς και άλλους τρόπους να εμποδίσουμε την περαιτέρω έρευνα. Αυτό είναι καθημερινό, το ζούμε, το ζήσαμε και το ζούμε και μέσα στην Επιτροπή στιγμή προς στιγμή. Θέατρο Σκιών. «Δεν ξέρω», «δεν γνωρίζω». Τα πιο κεντρικά πρόσωπα της κορυφής της ελληνικής διοίκησης. Σήμερα ήρθαν ο κ. Βαρβιτσιώτης και ο κ. Γεωργιάδης να ζητήσουν το κεφάλι του κ. Πλασκοβίτη. Τι λέτε! Τώρα το ανακαλύψετε ότι επί τέσσερις μήνες παρακολουθήσαμε μία «ομερτά» μέσα στην Επιτροπή όλων αυτών των παραγόντων; Τους είχε στο χέρι ο κ. Παπακωνσταντίνου προσωπικά; Γιατί; Τους είχε στο χέρι ο Βενιζέλος προσωπικά; Είναι όλο αυτό το πλαίσιο, που αλληλοτροφοδοτείται, αλληλοενισχύεται και αποτελεί λιθαράκι του όλου οικοδομήματος. Σε αυτές τις συνθήκες έδρασε ο κ. Παπακωνσταντίνου. Με αυτόν τον τρόπο ο κ. Βενιζέλος πήρε το στικάκι και το έβαλε στο κιβωτιάκι του και δεν υπήρχε κανένας λόγος να απολογηθεί, γιατί το Υπουργείο είναι ιδιοκτησία, το κράτος είναι ιδιοκτησία! Είμαστε ανεξέλεγκτοι. Δεν έχουμε να δώσουμε λόγο πουθενά. Εδώ αναδεικνύονται τα τεράστια ζητήματα του κοινωνικού και του δημοκρατικού ελέγχου για την εξυγίανση του δημόσιου βίου.

Και αν έχει ένα νόημα αυτή η αντιφατική λειτουργία του άρθρου 86 του Συντάγματος και

του Κανονισμού της Βουλής για τον έλεγχο των ευθυνών της ποινικής ευθύνης των Υπουργών, είναι τουλάχιστον αυτή, ότι δεν μπορεί να υπάρξει ποινική ευθύνη Υπουργών χωρίς πολιτική ευθύνη, χωρίς γενικότερη διάσταση, όταν τίθενται τέτοια ζητήματα εξυγίανσης του δημοσίου βίου.

Η συγκαλυπτική τακτική που έχετε επιλέξει και όχι για πρώτη φορά –αυτή τη φορά μάλιστα με λιγότερη επιτυχία, παλιότερα με περισσότερη επιτυχία, Τσοχατζόπουλοι και δεν συμμαζεύεται- είναι η τακτική του αποδιοπομπαίου τράγου. Μα, η τακτική αυτή ακριβώς δεν μπορεί να οδηγήσει στην εξυγίανση του δημοσίου βίου. Ξεμπερδεύουμε με τον έναν, με τον άλλον και μένει αλώβητο το υπόλοιπο σύστημα.

Κυρία Πρόεδρε, τελειώνω. Δεν συμμετέχουν μόνο τα κόμματα, συμμετέχουν και πολλοί άλλοι. Θα σας πω κάτι και θα τελειώσω με αυτό. Έρχεται το Μάρτιο ένα από τα κορυφαία στελέχη του ΣΔΟΕ, καταθέτει και από την κατάθεσή του διαπιστώνουμε –ελέγχοντας εμείς κατά πόσο το ΣΔΟΕ προχωρά και έχει καλέσει τα ελεγχόμενα πρόσωπα που περιλαμβάνονται στη λίστα Λαγκάρντ- ότι έχει καθυστερήσει μήνες και δεν έχουν καν κληθεί τα πρόσωπα. Ανακοινώνει ότι εκείνες τις μέρες είχαν αρχίσει να στέλνονται οι προσκλήσεις, εννοώντας το Μάρτιο. Ζήτησε η Επιτροπή να έλθουν και να κατατεθούν στα Πρακτικά της αυτές οι κλήσεις προς αυτά τα πρόσωπα.

Ήλθε λοιπόν το ανώτατο στέλεχος του ΣΔΟΕ ξανά και μας είπε ότι έχουν αρχίσει να αποστέλλονται επιλεκτικά οι πρώτες σαράντα εννέα κλήσεις, με βάση το ύψος του ποσού που αναφέρεται ως καταθέσεις του κάθε προσώπου στη λίστα και είναι αυτά. Μας κατέθεσε λοιπόν ένα πακετάκι σαράντα εννέα τέτοιων κλήσεων. Αυτό έγινε περασμένες οκτώμισι το βράδυ, σχεδόν εννέα. Την άλλη μέρα το πρωί –κυκλοφορούν δηλαδή νύκτα, στις δύο με τρεις τη νύκτα- ΤΑ ΝΕΑ κυκλοφόρησαν με πρωτοσέλιδη αναφορά.....στο γεγονός, αλλά όχι μόνο. Κυκλοφόρησαν με νομικά σχόλια εκτεταμένα, κείμενο έτοιμο, γνωμοδότηση νομική, ότι προβληματίζουν τους νομικούς οι αναφορές στα κλεμμένα στοιχεία από την HSBC της Γενεύης και ότι στις κλήσεις που αποστέλλει η υπηρεσία γίνεται επίκληση των στοιχείων παρ' ότι είναι προϊόντα υποκλοπής.

Αναλυτικά προτρέπει στην πραγματικότητα τους κλητευθέντες να μην παρουσιαστούν, διότι δεν έχουν καμία υποχρέωση και έχουν όλες τις δυνατότητες να αποφύγουν τον έλεγχο. Είναι η ίδια επιχειρηματολογία του προϊόντος υποκλοπής και των μυστικών υπηρεσιών που προέβλεπαν συνέχεια ο κ. Βενιζέλος και ο κ. Διώτης. Όταν τον ρωτήσαμε τον κ. Βενιζέλο στην Επιτροπή, μας το επιβεβαίωσε, όχι με το ίδιο σθένος πλέον, αλλά μας είπε στο τέλος «θα δείτε πόσο μπερδεμένη είναι αυτή η ιστορία και τελικά θα με δικαιώσει η ιστορία». Το καταθέτω στα Πρακτικά. Δεν είναι το μόνο.

Όταν μετά από λίγο καιρό φάνηκε ότι το ΣΔΟΕ δεν έχει προχωρήσει όπως έπρεπε τους ελέγχους, δημιουργήθηκε μια ταραχή και επενέβη ο κ. Μαργογιαννάκης και ζήτησε εξηγήσεις, γιατί μας είχαν πει ότι θα μας δώσουν νωρίτερα τα αποτελέσματα. Τότε, όταν αποκαλύφθηκε ότι οι τράπεζες δεν έδιναν τα στοιχεία ή έδιναν παραπλανητικά ή ελλιπή, δύο μεγάλες εφημερίδες, η ΗΜΕΡΗΣΙΑ και το ΕΘΝΟΣ κυκλοφόρησαν με πρωτοσέλιδα ότι από την επομένη λειτουργεί έτοιμο ηλεκτρονικό σύστημα με ευθεία γραμμή ΣΔΟΕ-Τράπεζες και θα ελέγχονται τα πάντα αυτομάτως. Όταν ήλθαν οι αρμόδιοι ανώτατοι υπάλληλοι του ΣΔΟΕ και τους ρωτήσαμε, μας είπαν ότι αυτό δεν υπάρχει. Παίζονται παιχνίδια πέραν των πολιτικών κομμάτων μόνο ή των πολιτικών προσώπων.

Είναι ένα ολόκληρο κύκλωμα που θέλει να συγκαλύψει την υπόθεση Λαγκάρντ και απέναντι σε αυτά ο ΣΥΡΙΖΑ θα επιμείνει μέχρι τέλους.»